

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrt leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravištvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopisi
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo. —

Za oznanila se pla-
čuje od navadne vrsti-
ce, če se natisne en-
krat 8 kr., dvakrat 12
kr., trikrat 16 kr.

Od 1. oktobra do 31. decembra 1879 velja
„Slov. Gospodar“, jegova „Cerkvena“ in „Gospodar-
stvena“ priloga s poštnino vred 80 krajcarjev,
gotovo najcenejši slovenski list. P. n. naročnike, ki
so še kaj naročnine dolžni, prosimo, naj nam blago-
volijo kmalu doposlati, drugače bi se jim moral list
ustaviti. **Opravištvu.**

Bismark na Dunaji.

Pretečeno nedeljo zvečer se je glasoviti nem-
ški kancelar knez Bismark iz Gostinskih toplic
pripeljal na Dunaj. To je tisti mož, ki je Avstrijo
zadnji čas najbolj sovražil in jej l. 1866 hotel
prizadjeti smrtno rano. Zabranila sta mu to ruski
car in francoski cesar. Vkljub temu kujejo dunaj-
ski nemški, liberalno-židovski listi Bismarka v
zvezde in plazijo pred njim po tleh, kakor pred
svojim izveličarjem. Novinarsko rogovilstvo zva-
bilo je mnogo Dunajčanov, da so šli Bismarka
čakat in gledat. Na kolodvoru ga je sprejel grof
Andrassy in peljal skoz poslopje do voza. Bis-
mark je gorostasna oseba, debel krepek mož, sivih
lasi in brk, trdno raven, kedar stoji, gredé pa z
desno nogo uže šepa ali šanta. Glavo mu je pokrival
klobuk z velikansko širokim krajcem. Pred poslop-
jem na stopnicah je malo postal, meril občestvo
bistrim očesom in se ponosno prikimaval na vse
strani, ko mu je nasproti gromelo tisočero: hoch
Bismark, t. j. živio Bismark. Tako je bil naj-
silnejši sovražnik cesarstva v našem glavnem mestu,
kder stoluje mnogo in bridko skušani naš svitli
cesar, sprejet in spremljan v gostilnico! Toliko
breznačajnost imajo pa liberalno-židovske novine
na rovašu. Gost sovražnik se more dostojno spre-
jeti, a laskati se mu in klečeplaziti pred njim, to
je nedostojno. Bismark je v pondeljek obiskal
ministre in cesarja, ki so ga tudi sami obiskali
in na obed povabili. Največ občeval je z grofom
Andrassyjem. V sredo se je odpeljal pa naravnoč
v Berlin.

Kaj pomeni ta pohod Bismarkov, o tem sedaj
ves svet ugiba. Za kratek čas ni prišel na Dunaj,
to je gotovo. Štiri krat je sedaj Bismark bil na

Dunaji; prvič l. 1852. kot poslanik pruskega
kralja v zadevah „nemškega punta“, drugič l. 1864.
kot minister pruski ter je ponujal nam južno Nemčijo,
ako Prusom prepustimo severno; ni opravil nič in
je toraj kmalu začel priprave za vojsko l. 1866.
tretjič je bil l. 1873 pri nas, ko je z nemškim cesar-
jem vred ogledoval svetovno razstavo; četrto-
krat se je sedaj mudil na našem cesarskem dvoru. Kaj
je hotel in koliko opravil, to se bo vsakako v krat-
kem spoznalo, morebiti še povedalo. Nekateri mis-
lijo, da si je Bismark v strahéh, zakaj grof An-
drassy odstopa, ter da hoče sam poizvedeti, ali mu
je naslednik baron Haymerle jednako prijazen in
zanesljiv. Drugi menijo, da je došel propadlim
nemškim ustavakom na pomoč. Tretji pa trdijo,
da je prišel ponujat zveze z Nemčijo proti Rusom,
Francozom in Italijanom. Podpirajo pa svoje mnenje
s tem, da vse nemško-liberalno časništvo kar gori
za tako zvezo. No, če je res prišel zveze ponujat,
tedaj smo slobodno veseli vsi pa ne zato, ker bi
res morali v zvezo privoliti. Uzroki veselju so drugi.
Da je silni Bismark prišel na Dunaj ponujat Av-
striji zveze z Nemčijo, to nam je največji dokaz,
da Bismark potrebuje nas, da je on s svojo Nemčijo
res v zadregah, iz katerih bi mu naj pomagali mi.
Bismark je Avstrijo oropal dveh dežel in 30 mil.
tolarjev, potem pograbil celo Nemčijo ter še Fran-
cozom vzel dve deželi in 125 mil. gold., a sedaj
čuti, da si je preveč naložil, oropana Avstrija bi
mu pa naj pomagala plen braniti, da mu ga srditi
Francoz v zvezi z goljufanim Rusom ne pobere!
To je res čudno pa tudi veselo in ugodno za Av-
strijo. Kajti naše cesarstvo ima sedaj Bismarkovo
in Nemčije osodo v rokah! Dal Bog, da naši dr-
žavniki in ministri to ugodno priliko porabijo sebi
na čast, cesarstvu na korist.

Do prave zveze z Bismarkom bo bržčas težko
prišlo. Avstrija nje ne potrebuje. Italije se ne bojimo.
Zoper Ruse in Francoze iti v boj ni nobenega
uzroka, še menje pa nam je treba za Bismarka
in jegovo Nemčijo iti krvi prelvat. Pač pa imamo
uzrokov dovolj, da mirni ostanemo in Bismarka
pustimo, naj se ravsa sam s Francozi in Rusi,

ako hoče. Da, še celó kazalo bi, da potegnemo meč zoper Bismarka, in ponižamo ošabno prusko Nemčijo tako, kakor si je zaslužila zavolj zavrtnega napada na nas l. 1866, zavolj preganjanja katoličanov, zavolj silnih vojaških stroškov, v katere nemirni Bismark vse sosede posiljuje. Naposled je še omeniti velike nevarnosti za nas, ako bi se zvezali z Bismarkom. Kajti v slučaju vojske ima Nemčija dosta dela samo s Francozi in tedaj bi vsa ruska in italijanska sila zavalila se na nas! Boljše tedaj, ako Bismark svoj plen brani sam; če propadne, tem boljše za nas! Presilno njegovo zmago nad Rusi in Francozi pa zamoremo vsakako zabraniti.

Kakšni so freimaurerski domoljubi!

(„Cillier-Zeitung-i“ za „pošnofanje“).

Celjski poslanec dr. Forregger je dne 7. nov. 1874. javno v državnem zboru dunajskem hvalil freimavrerje. Njegova troblja „Cillier-Zeitung“ pa v 55. številki l. l. pravi, da je freimaurerjem pred vsem skrb za varstvo obstajajoče države (Wahrung... und Achtung der bestehenden Staatseinrichtungen). V pojasnilo bodi dopis dunajske „Deutsche-Zeitung“, ki mesenca februarja 1872. objavlja sledečo domoljubje v freimavrerskem smislu!

„Budapešt. Zavolj nekih prajzovskih denarjev preti velikanska in sramotna pravda (Skandal-Process). L. 1866. je Bismark hotel Avstrijo v srce zadeti (menda sedaj tudi še volk ni ovca. Ured.) in je v ta namen skušal na Ogerskem ljudi zoper avstrijskega cesarja spuntati. Nabral je tudi kardelo magjarskih prostovoljcev pod vodstvom generala Klapke. Dalje je Bismark grofu Božidarju Czaky-ju in plemenitašu Komaromy-ju izročil veliko penez, naj bi na Ogerskem punt zoper cesarja sprožili. Toda prenačlej pruskej zmagi tega ni treba bilo. Zato je pred 4 tedni plem. Komaromy odšel v Berolin, da bi o prejetih penezih račun položil. Ali Bismark je račun in denarje pustil Komaromy-ju. (Lehko, ker je itak 30 milijonov srebrnih tolarjev prejel vojne odškodnine. Ured.) Toda Komaromy neče jednako ravnati z onimi, katerim je on Bismarkovih denarjev izročil, ter sedaj namerjava tožiti grofa Ludvika Karoly-ja in Belo Kegleviča, ki sta prejela 100.000 tolarjev ali 150.000 fl., da bi sprožila punt na Ogerskem. Jaz (dopisnik iz Budimpešte) pa mislim, da bo Bismark, poizvedevši za ovo pravdo, ves svoj upliv porabil, ter tako sramotno pravdo zatrl.“

No, zgodilo se je tako. Pravda se je brž zadušila. Toda začudeni Avstrijanci sedaj iz tega sami lahko sprevidimo marsikaj, posebno pa kakšnost freimavrerskega domoljubja. Kajti general Jurij Klapka in grof Božidar Czaky sta znana freimavrerja in celo odbornika „izvršilnega odbora velikega orijenta za Ogersko“ v Budimpešti, Waitznerboulevard hiš. št. 47. Predsednik je Ju-

rij Jovanovič, državni podtajnik v ministerstvu za nauk in vero. General J. Klapka zastopa v odboru berolinsko-prusko ložo „k 3 svetovnim krog-ljam“, katerej so ogerski freimavrerji“ podredjeni.

Kdor ima oči, ta naj spregleda, kdor ušesa, ta naj čuje. „Cillier-Zeitung-i“ pa rečemo: ako jeni freimavrerji niso boljši domoljubi, kakor sta Klapka in Czaky, potem vemo, pri čem da smo! Freimavrersko domoljubje v smislu prekucuhov in puntarjev zoper svitlega cesarja in obstoječe avstrijsko cesarstvo Klapke in Czakyja zasluži vislice, ne pa zagovora v novinah, ki v Avstriji izhajajo! In kaj pa zaslužio take novine?

Gospodarske stvari.

Oreh (juglans regia). Njegova prireja in velika koristnost.

II. Brž ko se je sad iz drevesa snel, mora se na prozračnem mestu raztrositi pa ne na debelo, da ne zaduhli. Vsak dan je treba orehe nekoliko preobrniti, da se od vseh strani enakomerno suše. Najlepše se orehi ohranijo, ako se v ribjih mrežah za sušenje pod strešjem razobesijo.

Oreh služi za pomizek, dokler je še frišen in se jedru koža prav luši; pa tudi pozneje posušeni so orehi priljubljen prigrizek pri mizi. Zeleni sad se okoli kresa z lupino vred skuha in v cukru z začimbo vloga. Na dalje se sirov v krljičke reže in z cukrom vred v palinko ali žganje vloga, od koder se toliko priljubljeni orehovi liker dobiva. Najbolj pa se orešji sad porablja, da se iz njega orehovo olje preša. Po zimi, ko so se jedra že do dobra posušila, se orehi stolčejo, in jedra iz njih vzamejo in iz njih olje preša. Navadno se dobiva ali se šteje od 100 liber orehovitih jeder ali kravic po 50 liber olja. Tako orehovo olje je izvrstno jedilno olje in dobro beljeno služi tudi malarjem, da sive barve namesijo. Orehovo olje ostane še pri mrazu od 12 stopinj tekoče in čisto, še le pri 14 stopinjah mrazu se zgošči in še le, če mraz na 22 stopinj poskoči, otrpne in in trdo postane.

Po onih krajih, posebno na južnem Nemškem, kjer je poljedelstvo v visokem razcvetu in kjer so zemljišča visoke cene, se orehovo drevo ne zasaja preveč, zato, ker je visoko in košato in veliko senco dela, tako, da posajenim sadežem več škode dela, kakor pa drevo samo na sebi dobička vrže. V drugih krajih pa, kjer je zemlja manj skopa, se z velikim pridom sadi. Za dragoceno pohištvo je orehov les dosti bolj obrajtan, ko pa Mahagonijev les. Zavoljo tega stoji tudi v visoki ceni pri mizarjih. Posebno prijetnega pogleda je plameno prižasti les spodaj konec debla, in začetek korenine in ravno tako zgoraj, ko se vejevje začne razraščati. Zato je treba, kedar se oreh podira, na to gledati, da se deblo s kore-

nino vred izkoplje in da se veje ne preblizo debela posekajo. Drevesa iz goratih krajev imajo lepši les od dreves iz ravnin. Zmrznjena drevesa dajejo nekako moten, zelenkast, ne preveč obrajtan les. Les se na raznovrstne načine rabi. V nekterih krajih, kakor v Odenskem gozdu, se iz njega leto na leto tisoč in tisoč puškinih batov nareja in v druge kraje posebno na Belgijsko izvažajo. Tudi pri nas delajo iz orehovega lesa puškine in samokresne bate. Les je za vsako oliko ali polituro in lužilo sposoben, vendar pa se morajo drevesa prej podreti, ko sok v nje stopati začne. Potem se mora les brž v plohe zrezati in sušiti pustiti. Iz korenin se dajo lepe, vitke sprehodne palčice narediti. Nezreli sad in zelene lupine se rabijo ko zdravilo zoper črve, skrnino, mehke vrede, kronične kožne bolezni, sramno kugo in dr. Zelene lupine se na vodi kuhajo in služijo v to, da se po vrtilih sočivje z njo škropi in tako škodljivo mrčesje pokončuje. Mizarjem služi taka barva za črno in trepežno lužilo za vse lesove sorte. Klobučar in barvar pa dela iz orehovitih lupin rujavo barvo. Oreh je visoko in lepo drevo, svoje globoke in mogočne korenine globoko v zemljo poriva in tako brani, da se zemlja tako lahko ob deževju jeseni in spomladi ne splazi. To drevo zasluži sploh, da ga naši kmetovavci tam zasajajo, kjer je mogoče in kjer je treba plaze braniti.

M. Pomoček skvarjeno žito popraviti. Mnogokrat se prigodi, da se razno žito zmoči. Nasledek tega je ta, da se vgreje, rudečkasto postane, lahko plesni in zaduhel duh in okus dobi. Ako se je to zgodilo, treba je praha stolčenega lesnega oglja med žito pomešati. Prah se med žitom pušča 2—3 tedne in potem se vse preveže in ogljeni prah iz žita odpravi. Tako ravnanje zaduhli duh in okus odpravi. Včasih se tudi primeri, da se žito malo predno se v škedenj zvozi ali med vožnjo nekoliko zmoči. Ako se je tako zmočeno žito potem izmlatilo, treba je izmlačeno žito sušiti. Godi se pa takole: Okoli žitnega kupa se v enakih deljavah korpi negašenega apna postavijo. Apno v jerbasih se rahlo s papirjem pokrije. Apno vso vlago iz žita hitro na se potegne in žito suho postane. Ako je zrak suh seveda se to delo bolj hitro in popolno opravi.

Dopisi.

Iz Dobrne. (Tatovje.) V naših krajih se že več let nič ni slišalo o kakih neporednostih; imeli smo blaženi mir. Ali letos, ni še temu dolgo, je nepoklican gost okoli 4. ure po poldne zmuznil se skozi okno pri nekej hiši na Gorici. Ljudje, bivši pri svojih opravkih na polji, videli so sicer nekega nepoznanega ptujca s košem na hrbtu; svoje stopinje meril je po potu mimo pridnih delavcev: ne, da bi bil kak capin, to še jim na misel ni prišlo, dokler niso zvedeli o tatvini. Krad-

ljivec vzel je srebrnega denarja 15 fl. in obleke, kar je našel v izbi; v svoj koš spravil je vrednosti do 50 fl. Za nekoliko dnij se prigodi enak slučaj na Zavrhu. Tudi tam je bila hiša prazna; domači skrbeli so na polji za potrebni kruh. Ko ob poldne pridejo domov, najdejo vse razmetano. Tatinske tace pobrale so 7 fl. in nekaj oblačila. Toto meštirjo razumi menda tisti kajon, ki je po Klanecu ljudi lovil na limanice s prodajanjem številk za loterijo! — V noči od 14—15. sept. je prišel neznan nadzornik ogledovat topliške kase. (Da li je imel tovariše ne vemo.) Došel je v poslopje skoz stranska vrata, ki so navadno odprta tudi ob nočnem času. Nepoštenjak je potem pri hodniku pretrgal železno omrežje (križe) od okna ter zlezal v direktorjevo pisarnico. Sirota pa ni imel druge luči, kakor le žveplenke; to se sklepa od tod, ker je blizo 40 obgorelih klinčkov bilo razmetanih po sobi. Dobička zdatnega ni vjel za svoj trud. Pograbil je namreč le orodje, kakoršno potrebujejo zdravniki, pak 2 pečatnika z deželjskim grbom. S tem napravil je vendar škode za 30 fl. Malo boljše godilo se mu je v shrambi gostilničarjevej. Da mu ne bode želodec menda s pajčevinno preprižen lakote krolil, kupil si je brez denarja na skrivnem 2 veliki gnjati (šunki), oskrbel si je še salame, kruh, coker in nekatere druge sladkarije. — Kdo pa je bil ta črni postopač? Odgovoriti je težko, ker ni pustil svoje karte vizitnice, kakor je to šega pri gospodi, kedar koga obiše ob belem dnevi, pa dotične osebe ne najde doma. Sum leti na znanega Guzaja, ki bo kmalu obhajal obletnico svoje srečne rešitve. Ušel je namreč iz ječe v noči 17—18. oktobra 1878. Vse prizadevanje, da bi ga zopet obskrbeli s stanovanjem, obleko in živežem jetniškim, vse je do zdaj brez uspeha. Nekteri ide krast in ropat s tem namenom, da ga žandarji spravijo v „luknjo“, kjer mu ni treba delati v potu svojega obraza, zraven pa še prav stradati. Naš Guzaj je drugih mislij; ima pač svoje muhe. On ljubi svobodo, kakor ptica v zraku. Ker pa mu tega ni mogoče živati doma, zato se klati večinoma po zelenih šumah. V nedeljo 7. sept., je nek kmet opazil dim v gozdu blizo svoje hiše. Radoveden, kaj to pomenja, poda se v hosto. Tam je našel 2 človeka poleg ognjišča. Na vprašanje, kaj tukaj delata, dobi odgovor: „Kuhava si“. Mož, prepoznavši razvpitega Guzaja, se prestraši ter odkoraka bržej bolje od neprijetnega prostora. Ni mu stalo do tistih 50 fl., ktere je okr. sodnija obljubila onemu, ki jej najde in izroči imenovanega razbojnika. Dokler so pa to sezneli drugi ljudje, sta divja kuhača že pobrala svoje pete. Kakor smo zvedeli, odmahala sta proti Velenju. Čujemo, da je nekdo svojo tatovsko srečo poskusil v Velenjskem gradu ter popihal brez sleda. Govorica je, da se Guzaj že več časa (tudi v ženskej obleki) potepa po naših krajih; posamezniki so ga baje večkrat zasledili. Ni toraj nemogoče in neverjetno, da je ista dvojica obiskala

peneznico v Dobrnskih toplicah. Tat odprl jo je sicer, toda joj! kako neki mu je bilo pri sreči, ko je našel — prazno! Črez 2000 fl. bilo je na drugem torišču. Prekanjenec moral se je toraj zadovoljiti z ostalimi malenkostmi. Nista li morda ta dva potepuha umorila v Črešnjavskem logu najdenega nesrečnika, o kojem je „Gosp.“ že poročal? — Pristavek. Razbojniški Guzaj je pred 12 leti služil na Dobrni. Takrat je obropal neko židovko; pri tem poslu pomagala mu je njegova divjezakonska polovica.

Iz Šentjurja na južnej železnici. (Najditelj studencev). Hladna, čista voda v zadostnej obilici je za posameznega posestnika, kakor za cele vasi in kraje velike vrednosti. Kako težavno je onim, ki nimajo ne potokov ne vodnjakov in dobivajo vodo za kuho, pijačo, pranje, za živino in druge potrebe le iz kake luže ali mlake, ali pa jo morajo od daleč nositi; in če nastane v vasi kak požar — pa niti kaplje vode ni, to je obupljivo! Iz takega stališča potrebnosti bi si marsikteri skrbni gospodar ali tudi cela soseska vkup skupali studenec ali vodnjak, če bi se vedelo, da je tu ali tam voda v tleh blizu, ali da je sploh kaki studenec na mestu, kjer se misli kopati, da bi ne bil trud in delo zastonj. Zdaj se ponuja lepa priložnost, kdor hoče pozvedeti, če je na njegovem posestvu kak studenec, kako je močen in odkod teče. G. Jožef Beraz, najditelj studencev iz Monakovega, o katerem se je že pred letom po slovenskih listih govorilo, pride začetka meseca oktobra tudi na Štajersko. V potrdilo njegove temeljite vednosti imam tu pred seboj več spričeval in potrdil, omeniti hočem prav na kratko le eno, koje potrjujeta kapucinski vikar o. Timotheus in o. Franc Pavl Lachenmaier, superior na gori sv. Nikolaja v Würzburgu 7. marca 1879. Najditelj studencev g. Beraz je 20. avgusta 1877 zaznamoval studenec v globočini 95 črevljev in v premeru $\frac{5}{4}$ palc. močnega. Še le čez dalje časa so se odločili na onem prostoru kopati in studenec iskati; ko pa so se dela lotili in prikopali do 93 črevlj. globoko, so prišli do tako močnega studenca, da dalje niti kopati niso mogli. Zdaj imajo do 14 črevlj. na visoko vode v vodnjaku. Ako bi kje želeli, da pride g. Beraz, najditelj studencev, da jim poišče podzemeljskih studencev, ali če kdo iz tega namena kaj več in natančneje zvedeti hoče, naj se obrne prej ko mogoče do g. Dr. Ipavica zdravnika in župana v Šentjurju na juž. železnici. (Pošta: St. Georgen a. d. Südbahn.)

Iz Šmarijske okolice. (Bratev). Morda nikjer drugod, kder vinske trte rastejo, tako rano ne berejo, kakor pri nas tako, da se skoro nezreli sad trga. In vendar si s tem gospodarji jako škodijo že gledé na dobroto vina, ki človeške ustnice zvija, pa tudi zastran cene, ki najmanjša izpada. Vemo za uzroke, ki ljudstvo do tega spravljajo; na prvem mestu je siromaščina, nekaj tudi zlostvo; siromaški ljudje namreč boječi se oderuhov,

da bi jih prekanili, berejo v takem trenutku, v katerem se tega nihče ne nadja; samo da oderuhom odbeže s trgatvijo, nekateri celo po noči berejo; in ker je takih mnogo, tedaj drugim ne ostane družega, kakor potegnoti z ranimi bralci, ako nečejo gledati, kako po začetni trgatvi vse ljustvo na vinograde rine, kakor zver na svoj plen. Vendar mislim bi se dalo takej zadregi v okom priti, ako bi se postavili sploh vinograški čuvaji, kakor se najdejo v Slov. goricah in si sami skrbijo za plačo, — oderuhom bi pa najkmalu nova postava odklenkala in ostale krivičnike najpograbi sodnijska roka. Pustite toraj, gospodarji, trto više zoreti, da se o šmarijskem „čvičkerju“ ne bo več govorilo, če najdete šmarijčana prvo polovico septembra v vinogradu pri trgatvi — ne posnemajte ga. Nagla trgatva stori kisle zobe pa listnico prazno!

Iz Celja. (Katoliškemu podpornemu društvu) za šolske sestre so pristopili sledeči udje: 1) Čast. gospod Miha Plešnik, kapl. v Žalcu daroval 5 fl. 2) Čast. gosp. Jožef Jurčič, kaplan na Paki, daroval 5 fl. 3) Gospa Alojzija Cypl v Celji, 4) Gospa Ana Zorzini v Celji, 5) Gospod Michael Urek v Celji, 6) Gospa Ana Mathes v Celji, 7) Gospa Terezija Schmidt v Celji, 8) Gosp. Matevž Glinšek, občinski odbornik v celjski okolici, vsi po 2 fl. Po čast. gosp. Avguštinu Kukoviču so poslali iz Vojniške fare: 9) Neimenovani iz Trnovlj 10 fl., 10) Neimenovani iz Šmarjete 5 fl., 11) Neimenovani iz Škoflje vesi 5 fl., 12) Neimenovan dobrotnik iz Vojnika 2 fl., 13) Gospa Vrečer iz Vojnika 2 fl. 14) Gospa Cotl iz Vojnika 2 fl., 15) Neža Ledl iz Vojnika 2 fl., 16) Preč. gosp. Matevž Lah, župn. v pokoji 2 fl., 17) Preč. gosp. Blaž Rotnik, župnik v pokoji 2 fl. Raznoteri neimenovani Vojničani 4 fl. Vojničani skupaj 36 fl. 18) Neimenovani dobrotniki iz Celja 31 fl. 88 kr., 19) Gospa Franciska Tisch v Celji 2 fl., 20) Gospa Vilhelmina Schurbi, odvetn. soproga 2 fl., 21) Neimenovana gospa v Celji 3 fl., 22) Gosp. Eduard Školavt, mestjan 2 fl., 23) Gospod France Kamerer, mestjan 2 fl., 24) Gospa Elizabeta di Centa v Celji 2 fl., 25) Gospa Marija Kandušer v Celji, 2 fl. 26) Gospa žl. Schrey, dež. svetovalca soproga 2 fl. Skupaj 96 fl. 88 kr. Vsem blagim dobrotnikom, kakor tudi onim, ki naše društvo priporočajo ter dobro stvar pospešujejo, izreka narprisrčnišo zahvalo odbor kat. podpornega društva v Celji.

Iz Celja. (Dvojni samoumor.) Žalostna prikazen dnešnjega brezvernega časa so prepogosti samoumori. Pa to je tudi celo naravno; če se ti slabo godi, pa nimaš vere v Boga in ne veruješ, da je tvoja duša neumrjoča, si moraš misliti: zakaj bi prenašal še na dalje žalostni svoj stan? Rajše si končam svoje življenje. Verni kristijan si v takem slučaju najde nagloma tolažbe in pomoči pri Bogu. Redko kedaj se je pa do sedaj po naših pokrajinah slišalo o tako groznem

dvonem samouroru, kakoršen se je dogodil pretečeni petek 19. t. m. na celjskem pokopališči pri sv. Maksimilijanu. Mestni uradnik mariborski in tamošnji posestnik Eduard Rauscher, oče 5 nepreskrbljenih otrok, je zapustil svojo pridno ženo ter živel z neko Henrijeto Zakušek ter zapravljal ž njo svoje premoženje. Nekaj dni sem sta bila v Celji in ko njima zmanjka cvenka, skleneta, svojemu pohujšljivemu življenju s samourorom storiti konec. Ustrupila sta se s cijankalijem; najšli so nju, že stegnjena, skupaj ležati na imenovanem pokopališči. Zločinec Eduard je zapustil več pisem, med drugimi list farnemu uradu celjskemu, v katerem naznanja, da je pred nekterimi leti izstopil iz katoliške cerkve, pa v srečo je vendar ostal, zvest (!) katoliški veri in kot katoličan hoče tudi vmreti. (Kdo bi se ne čudil!) Prosi toraj katoliško celjsko duhovščino, naj ga vendar sprejme zopet v naročje katoliške cerkve ter ga zraven svoje tovaršice pokoplje na katoliškem pokopališči. Za to ponudbo se je pa celjska duhovščina lepo zahvalila; kot protestant se je pokopal na evangelijskem, njegova tovaršica pa, se vé brez duhovnika in brez zvonjenja, na katoliškem pokopališči, ker se po sedanjih državnih postavah nikomur ne sme braniti pogreb na domačem mirovdvoru. Bog njima bodi usmiljen!

Iz Zagrada. (Letina — „Slov. Gosp.“) Tudi pri nas imamo slabo letino, sadja ni čisto nič. Vendar smo Bogu radi hvaležni, da nam je letos vsaj toča prizanesla. Po vinogradih ne bo tako, kakor smo se nadjali. Preveč je trdega in drobičkkega grozdja, krompir je mestoma jako lep, mestoma pa gujije, ajda lepo kaže. Uže 6 let berem „Slov. Gosp.“ in sem ga zmiraj vesel, kedar zopet pride, čeravno nam kmetom časih o prav žalostnih rečeh poročča. Da bi pa list komu drugemu, kakor nemškutarjem in liberalcem, bil v pohujšanje, tega jaz ne razumim. Vsak šolarček ga sme brati. Posebno sedaj je pa še vsega priporočila vreden, ker nam prinaša dve vrli prilogi: „Cerkveno“ in „Gospodarstveno“, to pa vse le za 3 fl. Gospodom, ki so nam štajerskim Slovencem do tega pomagali, smo dolžni res vse svoje priznanje in zahvalo, zlasti pa č. g. uredniku! Živio, Slovenski Gospodar! V imenu drugih in mnogih.

Jož. Zalokar, kmet.

Od sv. Mohora pri Slatini. („Slov. Gospodar“). Prebravši v zadnji števec „Slov. Gospodarja“ tudi listič uredništva najšel sem, da so neki nezadovoljni z našim priljubljenim listom. Res žalostno od ene strani, ako se med vernimi Slovenci najde človeče, ki ugovarja bodi si iz nevednosti ali zaslepljenosti zoper ta list, ki nam kmetom kakor iz sreča govori, in naše neugodne okoliščine dobro pozna, ter kmetskemu, zdaj tako zapuščenemu, stanu pomagati hoče. Od druge strani je pa tudi jasen dokaz, da je „Slov. Gosp.“ katoliški uredovan list, ker uže po napovedbi Kristusovi vemo, da krščanska katoliška reč je in bode imela

sovražnike pa tudi je in bode zmagala, Vas pa č. g. urednik nam priljubljenega lista „Slov. Gospodarja“, ki ste že marsikterega sovražnika slavno potlačili, listu do tolikega napredka pomagali in ga razširili, in to zmirom po stari nizki ceni, Vas prisrčno prosimo, ne odlagajte še svojega bremena! Delajte še zanaprej v prid katoliškej Cerkvi, v v blagor slov. narodu in našej ljubej slovenskej domovini. Če Vam je nekaj sovražnikov protivnih, je Vam pa tisočero sre hvaležnih. Po želji veliko drugih bralcev „Slov. Gospodarja“. M. Debeljak, kmet. —

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitleti cesar so državni zbor sklicali za 7. okt. Čehovje so 23. sept. v Pragi sklenili ustopiti v državni zbor. Tudi drugi poslanci, nemškimi ustavakom nasprotni, so se zedinili in porazumili, kako hočejo, čeravno malo, večino porabiti. Grofu Hohenwartu se je to zedinjenje posrečilo. Ta gospod je slovenski poslanec, slovenski gorenji Kranjci so ga bili enoglasno izvolili. Dne 16. sept. je na Dunaji zbral okoli sebe poslance konservativno-nemške in narodno slovanske stranke. Navzoči so bili: Čehi: dr. Rieger, knez Lobkovic, grof Klam-Martinic, dr. J. Gregr, Zeithammer, Poljaka: plem. Groholski in knez Czartorijski, Slovenec baron Gödl-Lanoy, in katoliška Nemca: knez Alojzij Liechtenstein in Lienbacher. Sklenoli so, da hočejo poslanci vseh navedenih strank skupno kakor en mož glasovati in nemške ustavoverce vselej podreti. Tako je prav! Slovenci pa smo svobodno ponosni, da smo Avstriji dali grofa Hohenwarta in barona Goedelna v državni zbor! Ustavoverni liberalci se močno srdijo, pa nič jim ne pomaga, tudi dobrikanje grof Taaffejevih novin ne. Kajti večino imamo mi, in če grof Taaffe neče iti z nami, bo moral razpisati nove volitve ali odstopiti. V Dalmaciji je pri volitvi v Sinju zmagal narodnjak dr. Klaič, v Levovem na Gališkem pa dr. Smolka, obadva naša moža! Ustavaki tolažijo se sedaj z Bismarkom pa se uteguejo ukaniti, on doma liberalce tepta, kakor turški sultan svoje hlapce. V Lincu se je sešlo mnogo kmetov, pozvanih od svojega državnega poslanca, ter so mu povedali, česar tirjajo za svoj obstanek in blagostan. — Na Češkem je konservativni knez Karl Švarcenberg poslanstvo odložil, ne vemo zakaj. Taki omahljivci se pač sploh naj ne dajo voliti. V Ljubljani so 83 slovenskih fantičev odbili iz gimnazije, ker se je preveč dijakov bilo oglasilo. Odbiti Slovenci so skoro vsi iz gorenske Kranjske, kder so prejšnjo gimnazijo v Kranji zatrli. Toda slovenski poslanec g. Schneid se je za Slovence pri ministrih potegnil, in 83 slovenskih fantov je v Ljubljani moralo biti sprejetih v gimnazijo. Živio, slovenski poslanec ljubljanski! — Magjari pravijo, da bo jihov grof Andrassy sedaj imenovan državni kancelar za celo

Avstrijo, tedaj postal prvi za cesarjem! Vojakov 8000 mož bo iz Bosne odposlanih na odpust tako, da ostane ondi le 32.000 mož.

Vnanje države. Sedaj vse gleda na Dunaj, ali bo res Bismark dognal zvezo Nemčije, Avstrije, Angleške in Turčije zoper Ruse, Francoze, Italijane in Dance. Ako se mu to posreči, potem stojimo pred strahovito vojsko! Pa res, drugače se tudi ne moremo znebiti prevelikih in večnih stroškov, katere Evropa žrtvuje vsako leto za vojaštvo! Srbi preustrojajo popolnem svojo vojništvo; jednako dela Bolgarija. Turški sultan je zopet v nevarnosti odstavljen in umorjen biti. Rusi porivajo vedno več vojske proti pruskej meji. Proti Turkmenom se je pričela vojska, prednja ruska straža je trčila na sovražnika in zgubila več mož. Angleži v Afganistanu so imeli zopet nesrečo; napali so jih sovražniki nagloma v soteski Suter-gardam, posekali mnogo vojakov in zaplenili blizu 100 oslov tovornikov. V Afriki so bolj srečni ter so se polastili dežele ulovljenega Cetevoja. Pruska sodnija je zopet kardinala Ledohovskega, ki pa v Rimu pri papežu stanuje, obrodila na 2000 mark globe, ker je nekega ničvrednega dekana izobčil.

Za poduk in kratek čas.

Čuden par bočkorov ali šolnjev.

V Bagdadu, nekdam glavnem mestu arabskim kalifom, živel je svoje dni nek star in bogat trgovec, po imenu Abu-Kasem-Tamburi, ki je kot skopuh in škrtljavec bil razglašen do devete dežele. Pri vsem svojem bogastvu nosil je nekako starodrevno haljino in dimlije ali široke pod kolenoma stegnene suknene turške hlače, na katerih se nič druga ni videlo, razve krpa na krpi. Kalpak (klobuk) imel je tako masten in pokvečen, da se ni moglo nikakor razpoznati, kake barve je bil takrat, ko je bil nov. Še kam bolj znamenitni, ko vsa druga oprava, bili pa so njegovi šolnji. Ljudje vstavljali so se na ulicah, čudili in smejali se strašanskim cipotam, s katerimi je deda komaj in nekako nevkretno kobacal. V podplate teh slaboglasnih bočkorov bili so okoli in okoli in poprečki veliki cveki zabiti; oglavi pa s krznino in in jirho po debelem zakrpani. Kajti za polnih 10 let ni ga bilo po celem velikem mestu Bagdadu skoro nijednega črevljarskega krparja, ki bi se ne mogel pohvaliti, kako je tudi on svojo umetnost in mojstersko izurjenost na njih poskušaval. Razumi se tedaj samo po sebi, da so bili ti šolnji silno težki, in da so ljudje, kedar so hteli izreči, da je kaka reč do samega šmenta abotna, in čez vso mero neotesana in telebasta, navadno rekli: „To je ravno tako, kakor Abu-Kasem-Tamburovi bočkori“.

Ko je ta mož enkrat po Bagdadskem velikem trgu korakal, opazi v nekejši štacuni nenavadno velike in lepe kristalne posode. „Kako so te kras-

ne posode v to štacuno zablodile? Njih posestnik morebiti sam prav nevé, kolikošna je to vrednost. Šel bom pitat. Ako nje prav po ceni dobim, bodo taki moje.“ Tako pogovarjaje se sam seboj stopi v štacuno, se v kratkem pogodi, plača, kar je kupec zahteval, in si nje dađe na svoj dom odnesti. „Pri tem bo pač lep dobiček! Že vem komu bom to prodal. Poprej ko mesec dni preteče, dobim za to reč najmanje trogubni denar. Zdaj pa grem v dolge ulice k onemu štacunarju, ki raznovrstne dišeče tekočine prodava. Čul sem, da mu gre prav za gaber; upniki ga prehudo stiskujejo; pri tako zgodni priliki dobim za gotov cvenk teh dišav, kolikor hočem, in to po taki ceni, kakor bo se meni zahtelo.“ Tako se razgovarjaje pride do onega štacunarja in kupi čez 50 pintov najfinejše rožne vode za pol navadne cene. Hitro njo domu spravi, in napolni z njo novokupljeno dragoceno posodo.

Poln radosti vsled srečne kupčije odloči se, svojemu revnemu trupu tudi enkrat nekaj aldovati, in zatorej se poda v kopališče, in sicer v ono, kder se je po 5 parah ali krajcarjih plačevalo. Ko se je v kopališču slačil, reče mu nek znanec iz šale, da je vendar že le tudi skoro čas onim ubogim šolnjem prizanesti in mir dati, in na tak način rešiti se splošnjega zasmehovanja in porogovanja. „O tej reči sem že sam včasih mislil“, odgovori Abu-Kasem-Tamburi, ali kedar jih zopet prav poglednem, zdi se mi, da še niso preslabi, in saj tudi ti sam vidiš, kaki so zdaj časi; nikjer ni vojske, ni kuge, da bi pomorila konči polovico ljudstva, da bi bar oni, ki bi preostali, kak novčič več imeli. Ljudje se množijo do samega besa, kakor da bi se iz zemlje cimili, penez pa je od dne do dne menje in menje na svetu“. Tako govoreč sleče se, poda v toplico in mrmra si na tihem: plačal bom svojih 5 par (novčičev), ali za to bom se tako dolgo umival in trl, dokler vse stare skorje se sebe ne sperem. Med tem, ko se je res dolgo in se vso močjo trl in pral, pride mestni kadija ali sodnik, sleče se tudi v tejštejši sobi in stopi v kopališče.

Ko se je naš stari trgovec konečno izkopal, izide, obleče si svojo nam že znano lepo opravo, svojih ljubih šolnjev pa ne najde, ampak mesto njih nekake druge nove in lepe. Domisli si, da mu je to za šalo storil oni prijatelj, s katerim se je poprej o šolnjih razgovarjal. „No! morem se mu lepo zahvaliti, kedar se zopet na njega name-rim“. Pri tem si nje obuže in odide veselo domu. Ko pa kadija iz kopelje pride, čisto ostrmi, videč mesto svojih novih šolnjev, celemu svetu znane Abu-Kasem-Tamburove. Hitro pošlje beriča za njim in ta pritira Abu-Kasema v sodnikovih šolnjih v sodnijo. Da bi kot javno izobličeni tat ne dobil ktero stotino po poplatih, moral je na mah za kazen toliko plačati, da bi si za one novce mogel čez tisoč parov novih šolnjev kupiti. Ko domu pride, ošteje poln pravične jeze svojim starim šol-

njem strašno predigo, zaželi njih k tri sto vragom, in njih nazadnje zahiti v mimotekočo reko Tigrid. Potem si zdehne iz starih pluč, kupi si močne, čisto nove šolnje in počne noč in den razmišljevat, kako bi si izravnal pretrpljeno škodo.

(Konec prihod.)

Smešničar 39. Jurij in Miha, še nepoznana, sta prignala na sejem vsak svojega vola. Tu se spoznata in menjata z voloma. Jurij prišedši domov reče svoji ženi: dnes sem pa dobro naredil, da sem svojemu volu odtrgani rog prilimal; sedaj imam drugega vola, ki ima zdrava obadva roga, in pri tej priči potegne z roko volu po hrbtu, ali o joj, naenkrat odpadne volu rep, ki je bil priliman. Tudi Miha pride vesel domov in začne ženi govoriti: „oj kako dobro je, da ima človek prebrisano bučo, davi sem volu odtrgani rep prilimal in ga na sejmu zamenil s popolnem zdravim volom“, ali kako se prestraši, ko vola nekoliko za desni rog preme in mu ta v rokah ostane, ker je bil samo priliman! Tako sta obadva dobro naredila pa obadva bila ogoljufana. J. Zalokar.

Razne stvari.

(*Ravnatelj dr. Elšnik*) na mariborskem učiteljskem pripravnišću je odstavljen in mora iti v pokoj; namesto njega posluje začasno iz Švicarskega k nam v Avstrijo „prizvani“ g. Ehrad, trd Nemeč, ki ne zna besedice slovenski, tudi je imel uže sitnob zarad nemških nalog, koje je učencem za izdelovanje dajal n. pr. popis neke podobe predstavljajoče Lutera na „Wormskem zboru“. O tem tujem stricu morajo naši poslanci vlado vprašati in sploh o čudnih razmerah na tem učilišču.

(*Nesrečno z revolverjem igral*) se je podučitelj g. K. pri sv. Barbari v Halozah tako, da je nekemu mlademu židovi iz Ptujja roko hudo ranil, dne 20. sept.

(*Celjski dr. Nekerman*) še ne more pozabiti narodne zmage pri volitvah, ker v malo dostojnih izrazih še javno po kavarnah jamra, da je Posseg propal („diese Capacität“) in se drsa po dr. Vošnjaku („der sein Lebtage nie etwas gelernt“) in baronu Gödlu („der Consul war und natürlich nichts weiss“), kojega še vedno ne razločuje od Šmarijskega grajščaka. Nemškutarija je vendar le okorna bolezen!

(*Pošta v Slivnici*) pri Mariboru se razpusti 1. oktobra t. l.

(*Pomilostili*) so svitli cesar Jakoba Ulago v Pečevniku pri Celji ter mu namesto smrti na vislicah odločili 20 let težke ječe.

(*V Poličanah*) je g. Kandolini na pošti oddal 1107 fl. da se pošljejo v Trst, poštni ekspeditor Gustav Gross pa je denarje ukradel in zarad tega bil obsojen 1 leto v težko ječo. Tudi v Celji je ekspeditor všel z 865 fl.

(*Nadučitelji imenovani*) so g. B. Tramšek za Videm, g. A. Vidovič za Cirkovice, učitelj: g. J. Sorčan za sv. Jakob, podučitelj: g. Tomaž Romič za Ptuj, v pokoj stopi g. J. Brinšek, službeno doklado dobili so g. Gaš. Hrovat, g. Lovro Sipanec in g. Lovro Serajnik.

(*Obsojen*) Andrej Plevnik iz Podčetrka na 7 let v ječo, ker je bankovce delal in Jožef Žolgar, ker jih je izdajal, na 4 leta.

(*Častno meščanstvo*) podelila je Slov. Bistrica baronu Kübecku, c. k. namestniku štajerskemu.

(*S cijankalijem zastrupil*) se je slaboglasni graški rovar l. 1848. Friderik Benedetti. Da bi se veren, pošten kristijan kde pri zdravi pameti sam usmrtil, o tem pa nikder ne beremo.

(*Pogorel*) je Franc Rumpfel v Slov. Bistrici.

(*Za družbo duhovnikov*) so vplačali č. gg. Vizovišek 10 fl., Pražen 1 fl., Stoklas 4 fl.

(*Spremembe v Lavantinskej škofiji*). Za konzistorijalnega svetovalca imenovan je preč. g. Aleksander Setznagel, opat benediktinov v Lambrechtu, in č. g. Fr. Ogradi, špiritual. Razpisane so fare Tinje, sv. Primon in Šoštanj do 3. novembra. Provizor v Šoštanji je č. g. Fr. Dovnik, ena kaplanija ostane izpraznjena.

(*V duhovščini mariborskej*) prične se bogoslovsko leto s sv. eksercijami dne 2. okt. 1879.

(*Nekriv*) spoznan bil je pred okrožno sodnijo g. Rupnik v Mariboru zločinstva požiganja, česar ga je bil črevljar Galin dolžil.

Dražbe 27. sept. Ana Novinšek 960 fl. v Konjicah, Vincencij Rajč 1080 fl. v Ljutomeru; 29. sept. Franc Šober 6799 fl. v Dobrenji, Zefa Rupnik 1016 fl. v Konjicah; 30. sept. Peter Elšnik v Švičini 2161 fl. 1. okt. Janez Novak v Prošinu 3435 fl. Cecilija Krajcer v Ločah 790 fl. 3. okt. Franc Marko v Grasnici 7829 fl. 7. okt. Marija Mlakar v Golldorfu 700 fl.

Tržna cena

preteklega tedna po hektolitrih.

Mesta	Pšenica		Rž		Ječmen		Oves		Tursica		Proso		Ajda	
	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.
Maribor . . .	7	80	4	90	4	60	2	60	4	90	4	80	4	80
Ptuj . . .	7	50	4	77	4	20	3	—	5	—	—	—	4	40
Gradec . . .	9	24	5	40	7	36	3	10	5	53	—	—	6	28
Celovec . . .	8	58	5	40	5	66	2	64	5	35	—	—	—	—
Ljubljana . .	9	55	5	51	4	67	3	14	5	42	—	—	—	—
Varaždin . .	6	90	5	—	4	—	2	60	5	—	3	10	4	60
Dunaj } Pešt } 100 Klgr.	11	86	8	82	9	75	6	22	7	25	6	85	—	—
	11	74	8	7	9	—	6	05	6	87	4	65	5	—

Loterijske številke:

V Trstu 20. septembra 1879: 27, 50, 59, 86, 90.
V Lincu „ „ 1, 51, 7, 60, 52.

Prihodnje srečkanje: 4. okt. 1879.

Javna zahvala.

Besed mi primanjkuje izraziti svojo prisrčno zahvalo glavnemu ravnateljstvu slavne banke

„SLAVIJE“ v Pragi,

kakor tudi glavnemu zastopniku imenovane banke gospodu Ivanu Hribarju, ker so mi ubogemu pogorelcu, ki sem 23. avgusta po strelnem požaru v nesrečo prišel, vso nagrado velikodušno in spretno t. j. v 14 dnevih popolnem izplačali. Bog plati!

Založe, 21. septembra 1879.

Martin Jelen.

LEP VIHOGRAD,

zasajen z rodovitnim in tudi žlahtnim tršjem, na lepem kraju proti jugu ležeč, sè zidanim stanovanjem, prostorno kletjo, z močno prešo, z lepim senožetom zasajenim z mnogovrstnim mladim sadnim drevjem, zraven tudi njive, log, tako, da se celo lahko tudi tam živi, vse v najboljšem stanu, celo blizo vozne ceste, v Savinjskem nad vesjo Pečke hiš. št. 1. v Makolskej fari (pošta Maxau) je prav po ceni pod roko na prodaj. Kupci, ktere reč zanima, naj ugodno priliko porabijo in se tamkaj pri posestnici Ana Sket prihoduje dni oglasijo.

PONUDBA.

Zdravega smrekovega semena 18 bokalov prodati želi podpisani

Jožef Vošnjak

v Podvrhu, pošta Frasslau.

Lim za lovljenje mrčesja

je na ogled v gospodarstvenej razstavi v Lipnici dne 27., 28. in 29. septembra t. l. Zamore se ga ondi kupiti pa tudi naročiti pri

bratih Rohel v Gradcu

(Brüder Rohel in Graz.)

Mlatilnice,

najuvejše, izvrstno sestavljene, potem jako po ceni pa tudi mnogo boljše od lanskih rezne mašine za rezanje živinske krme, enojni pa tudi dvojni plugi, brane, čistilnice za zrnje, trijerji in sploh vsakovrstno kmetijsko orodje,

stare železniške šine za porabo pri stavbah, za poprečne droge pri obokih, dalje železno - cink - bakreno plehovino,

ključarsko stavbensko spravo,

okove za okna in dveri, železna ognjišča, vrata iz kovanega in litega železa, križe, lepe peči iz litega železa, ventile in spravo za studence ali štepihe, kuhinjsko spravo, kotle iz železa in bakra,

vsakovrstno orodje za delavce,

debelo pozlačene križe nagrobne, medene mrtvaške truge ali rakve, itd. itd.

na veliko izbiro in po najnižkej ceni prodava

Wogg in Radakovits

7—10

trgovina z železjem „pri zlatem sidru“ v Celju.

Zunanjim naročilom se takoj ustreza in, če se želi, dopošljejo tudi cenilniki in proračuni brezplačno.

PRESELITEV!

2—5

NAZNANILO.

Podpisani si čestitamo slavnemu občestvu uljudno naznaniti, da je naša Zaloga sukna, platna, rokodelskega, modnega blaga in šivalnic od dnešnjega dne naprej na

Velikem trgu, na voglu poštna ulice šte. 38.

v hiši g. Jožef Kostajevaj ter prosimo nadalješnjega blagovolja. Zahvalivši se za skazano nam 12letno zaupanje v našem starem stanovanji v poštni ulici št. 36 javljamo se najuljudneje.

V Celji dne 15. sept. 1879.

G. SCHMIDL & COMP.

POŠTNA ULICA ŠTEV. 38.

POŠTNA ULICA ŠTEV. 38.

PRESELITEV!